

Ugur, N. (2015). The Origin of Language and Process of Learning [Dilin Kökeni ve Öğrenme Süreci]. *International Journal of Educational Policies*, 9(2), pp. 63-80.

ISSN: 1307-3842

## The Origin of Language and Process of Learning

### (Dilin Kökeni ve Öğrenme Süreci)

Nevruz UGUR\*  
Ankara University  
Institute of Education Sciences

#### Abstract

The origin of language, subject for many scientists since Ancient Greece, source of many opinions and theories, has caused intense discussions. These discussions have led to so many theories as a result. We could say that the question of how language is learnt is related to the origin of language and how it is produced from the stand point of both the individual and the society. In this study, the purpose is to bring attention to the discussions on the origin of language and how it is learnt.

**Keywords:** *Language, Origin of the Language, Process of Learning Language*

#### Özet [Tr]

Antik Yunandan günümüze birçok bilim insanının çalışma alanına giren, hakkında çok sayıda görüş ve kuram geliştirilen dilin kökenine ilişkin bilim dünyasında çok sert tartışmalar yaşanmıştır. Bu tartışmalar çok sayıda kuramın ortaya çıkmasına neden olmuştur. Hem birey hem toplum açısından bir öğrenme süreci olarak da ele alınabilecek dilin nasıl öğrenildiği sorusunun dilin kökeni ve nasıl üretildiği sorusu ile yakın ilişkili olduğu belirtilebilir. Bu çalışmada amaçlanan geçmişten günümüze dilin kökeni ve nasıl öğrenildiğine ilişkin yürütülen tartışmalara dikkat çekmektir.

**Anahtar Kelimeler:** *Dil, Dilin Kökeni, Dilin Öğrenme Süreci*

---

\* Nevruz Uğur is PhD Student in Ankara University Institute of Educational Sciences in the Department of Educational Administration and Policy. Email: nevruzugur@hotmail.com

\* Nevruz Uğur Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Eğitim Yönetimi ve Politikası Anabilim dalında doktora öğrencisidir. Email: nevruzugur@hotmail.com

## **The Origin of Language**

The origin of language has been a source of curiosity and research since old ages. In this perspective, we could state that countless scientific or philosophical thoughts, thesis and theories have been proposed. These views also expressed by Agop Dilacar (1968), an Armenian linguist specialized on Turkish language, vary from theories arguing the origin of language as a divine blessing, conformed people spirit and a spontaneous reflection of it, a reflection as it is the product of evolved devices brain and language, a product of mimicry and cues, to a product of strong emotions because of its random appearance. Generally, we could say that the philosophical source of these views are theology, empiricism, rationalism, intuitionism and positivism. In terms of the relation with learning, according to theology, language is an unlearned God-given gift; according to empiricism, an accumulation of emotional experiences; according to rationalism, a result of developing people mind and logic; according to intuitionism, a result of intuitional knowledge; and according to positivism, it is learnt through evolutionary development.

It could be stated that the first known opinions regarding the origin of the language were expressed by philosophers of ancient Greece. To give some examples of these opinions;

“.....Language, according to Herakleitos, is a system resulting as an extension of the existing order of the nature .....

.....According to Demokritos, words were just there like other creatures in the nature at first. However, this feature was later lost, and words in today's form have become the tool for people to communicate.....

... Parmenides was the first philosopher to stress the importance of language as the essence of man. Ploton considered the language as the base of knowledge ....

...Epicurus, on the other hand, claimed speaking is based on an unintentional skill, and language, like other senses, is natural and mandatory.” (İnal, 2012, 45-46)

### **Initial Observation**

Hewes (1993) states that the first research on the origin of language was conducted by Egyptian King Psammetichus. Hewes (1993), stating that King Psammetichus, curious of which language was the first, tried a psycholinguistic experiment, through Herodotus, “King Psammetichus, ordered that his two children would be abstained from language-spoken areas for two years. Two years later one of the children used a word “Bekos”. King, researching which language the word belongs to, learnt that it was Phrygian and meant “bread”. Therefore, he assumed Phrygian was older than Egyptian language (Eco, 2009; Hewes, 1993).

## **The Origin of Language According to Religions**

The origin of languages is mentioned in Torah (Old Testament), in chapter Creation, within the title of "Tower of Babel". According to this, God is the creator of languages. According to the mentioned title:

"1- In the beginning, all people spoke the same language, used the same words. 2- While travelling o east, they came across a plain in Shinar region, and settled there. 3- Thy said, 'Let's make bricks and cook them'. They used bricks instead of stones, tar instead of grout. 4-Later, they said 'Let's build a city for ourselves', 'Let's build a tower that will reach the skies. Therefore, we shall spread around earth.' 5 -God went down to see the tower and city built by peoples. 6- and he said: 'If they had done this by becoming one nation and speaking one language, they shall know no boundaries.7- 'Let's go down, and mix their language, so that they shall not understand each other.' 8- Therefore, God dispersed them around the world and stopped the construction of the city. 9 - So the city was named Babel[e] as God mixed their language and dispersed them around the globe."(Holy Bible, 2014)

In Christianity, "word", "kalam" notions are mentioned in holy scripts. On the first versicles of John's Gospel: "1 In the beginning was the Word, and the Word was with God, and the Word was God. 2 He was with God in the beginning. 3 Through him all things were made; without him nothing was made that has been made. 4 In him was life, and that life was the light of all mankind" (Holy Bible, Gospel of John). Aydar and Ulutaş (2010) mention that the "word" in the beginning of the Bible, John's Gospel, might be related to language, and Christianity, in terms of how the first man learnt to speak and name creatures, is based on the information in Torah.

On Aydar and Ulutaş's (2010) study on "The Origin of Language: Notion of Language According to Holy Qur'an and Other Holy Books", there are 3 approaches to the origin of language in Islam. According to the first approach, languages were imposed by God. Islamic scholars defending this approach (Abul-Hasan al-Ashari, Abu Ali al-Cübbā, Abu al Kasim of al-Abdullah al-Ka'ba, Muhamad B. Al Hassan ibn Furedi) present some Qur'anic verses as evidence including a verse in Baccarat sura "God taught Adam all names" (Baccarat sura, 31. Verse). According to this approach, the creator and teacher of the language is God. Man taught the language, they learnt, to their next generation. According to the second approach (Abu Hashem), man is the one naming every creature in accordance with their meaning, not God. Those with this belief, use a verse in Abraham sura "We sent every prophet to every nation in the language they can speak to explain the truth" (Abraham sura, 4. versicle). According to the third approach, "God is the one teaching and imposing what man are in need. Man can only know this through the science created by God. Other than this, it is possible the rest is named by man himself." (Aydar & Ulutaş, 2010).

What theological approaches have in common in terms of the origin of the language is that it is God-given. These approaches were questioned in 17th and 18th century, in the age of enlightenment. New approaches and thesis were developed in search of different responses to the question "What is the the origin of the language?" With Darwin developing the evolution theory by 19th century, many views claimed that language emerged with the man's evolutionary development.

### **Animal Sounds**

According to Wundt, the first stage of language is composed of animal sounds with physical and spiritual meaning generated by sound tools (As cited in Aksan, 2000). Wundt states these symptoms first occur on instinct, and in time evolving into a conscious action, and later develop into an expressive tool. First screaming/yelling sounds develop later into tonal patterns (Aksan, 2000). Wundt, also studying the language development of children, draws attention of "animal sounds" when children first start to learn a language (Aksan, 2000). It could be stated that the approaches claiming the origin of language is the animal sounds, are based on biological evolution. Similarly, Darwin also mentioned the origin of languages could be the sounds animals make (Corballis, 2003).

### **Strong Affectivity and Melodic Languages**

Rousseau (2011), stated that in the beginning the only language people has was gesture and unattached sounds. Rousseau, claiming that necessities imposed first gestures and strong affectivities stemming from people, rejected the thesis suggesting that the oral language emerged from basic requirements, instead he suggested "strong affectivity and melodic languages" thesis. According to this thesis, the first sounds of peoples did not emerge from basic necessities such as hunger or thirst, but from strong emotions like love, hate, pity and anger. In Rousseau's own words (2011, 10):

Fruits don't slip through our hands, we can use them as nutrition without talking; we watch our food quietly, but to excite a young heart and an unjust assailant, nature imposes stress, screams and echoes: This is how the oldest words were found, and for this reason first languages are full of strong affectivities and were first sang like a song, rather than being simple and methodical.

While suggesting the first sounds peoples made emerged from strong affectivities, Rousseau (2011, 57) also mentions first expressions of peoples were loaded with verbal art. "First expressions were first songs: renewed and restrained spins of rhythm, melodic tone changes in stress, have created poetry and music, as well as, language" Rousseau (2011), mentions the first meaning was figurative. He suggests the real meaning was created at the end, he claimed at the beginning people were talking in poetry, and only after a long time they were able to reason. With the increase of necessities, Rousseau (2011) believes melody loses its old energy, rhythm is replaced by calculations, and language goes through a change in terms of quality. He also suggests, in time, strong affectivity is replaced by new ideas, and language appeals to reason rather than the heart. A similar assumption to Rousseau's thesis was suggested by his peer Vico. According to Vico, the earliest way of speaking was monophonic and poetic (Hewes, 1993).

### **The Sudden Outpouring of Mind**

Renan (2011) suggests language reached its current form during the evolution process gradually, and language emerged instantly and simultaneously in every race's prodigy. According to Renan (2011), language is not created within a pre-

plan lacking purpose and tools; the birth of language emerged at a stage of psychological development of life, compulsorily and blindly.

Renan (2011, 3) suggests the metaphor that language, since its first manifestation, is a complete bud rigged with essential parts similar to other creatures in nature : “Just like the bud flower being complete with its all essential parts, even if does not blossom completely, everything exists in the first language and this existence is blurry and uneroded”. Renan (2011,121), suggests the first characteristics of language resemble to those of first thought, and defines it as "unlimited or more of a irregular wealth, a hazy and versatile synthesis that elements interwine with each other and cannot be distinguished”. Renan (2011,78) also mentions, “In this hazy synthesis, only progress of time and people's intelligent soul had been what assigns the roles of every element and divides them.”

In the development of languages, Renan (2011) stresses the importance of people, and suggests people are the genuine artists of languages, that languages are not a product of mighty creator or individuals, but of people's spontaneous mind. Every language has a strong connection with the intelligent soul of people that created it, and language provides border and expression for the intelligent soul that created it(Renan, 2011). Renan (2011) defends that the reason for diversity of languages should be seeked in the diversity of races. In this perspective, he suggests that people's lives in historical process affect their language, grammar structures and words they use, and affected the development of languages.

### **Proto Language**

Towards the end of 20th century, it could be stated that several comprehensive researches were conducted on our closest kins, chimpanzees and bonobos. On this basis, experience gained from the linguist Derek Bickerton's bonobo Kanzi and proto language thesis is remarkable (Corballis, 2003). As Corballis (2003) quotes from Bickerton, “proto language could be defined mostly as a primitive syntax allowing different combinations representin objects and actions” (p.48). Again Corballis (2003), says, Bickerton’s "the ability to connect proto language, gesture and mimics meaningfully does not only pertain to Kanzi, or bonobos, but also many big monkeys, several chimpanzees, a gorilla and an orangutan." In addition, Corballis (2003) makes the deduction that Bickerton, on this basis, “it is reasonable think at least big monkeys (an of course us humans) common ancestor, has the potentio of proto language 16 million years ago while wandering in Africa.” (Corballis, 2003, 48-49)

Corballis (2003, 49), stating that proto language is not exactly a language but a beginning “...if we think that such a proto language emerged in our ancestors, t wouldn't be wrong to think that this is the pioneer of the languages we use and speak today.” As an addition to this determination, Corballis (2003) mentions we sometimes resort to this proto language while; writing a headline, sending a telegraph, learning a new language, locals and tradesmen using the 'pidgin' for communication.

### Gestures and Mimics

Corballis (2003, 53), while accepting Bickerton's proto language thesis, emphasizes "the closest/most similar communication to the human language is not the sounds, but gestures and mimics made by human-like monkeys." He starts talking about this topic with a quote from Gabriel Garcia Marquez's, *One Hundred Years of Solitude*. The world was so recent that many things lacked names, and in order to indicate them" (56). Corballis (2003), argues that the liberation of hands and arms from lifting the heavy body and standing on two feet have an important effect and stage of developing body language. "Having two feet probably gave our ancestors the opportunity to express themselves better with gestures." (Corballis, 2003, 98) Corballis(2003) argues this expression could not surpass proto language, and whether based on gesture or not, language did not leave traces in archeological remnants. On this basis, Corballis (2003) suggests we should not be looking for evidences indicating the transition to today's advanced language, and draws attention to cooperation that is the most important survival technique our ancestors came up with. " Extensive cooperation is specific only among creatures with large body, and in this aspect, at the core of all our comprehensive mental capabilities, including language, must lie this behavioural pattern (Corballis, 2003, 107)." Beginning to proclaim his thesis with more precise statements, Corballis (2003), argues that language holds a social structure in terms of its origin, and mostly is used to build a coalition or to perform a current coalition.

### Nationalist Origin Thesis in Language

As Perrot (2006) puts one of the most common views on the origin of the language till the modern era, many people tend to show their language as the origin of all languages. Perrot (2006, 75) argues this through an example: "Priests of church, say the language of revelation, Hebrew's ancient form that kept its vividness till the end of 17th, represents the original language of humanity and all known languages emerged from it." Eco (2009), on the other hand, argues that Hebrew is the language of God, and the idea that it is the source of all languages, continued during Middle Ages, and that it later lost this war with nationalism rising in language. Crystal (2010), claims French is the root language by quoting from Voltaire's statement in Versailles court: 'What a great shame that the bother at the tower of Babel should have got all languages mixed up; but for that, everyone would always have spoken French'. Crystal (2010) mentions, similarly, there are supporters claiming German, Egyptian and Chinese are root languages.

Perrot (2006), arguing that all theories related to the origin of language lack scientific base, states that there is no language that could help us witness the history of humanity, or one at a level of primitive development of language; and that is why we lack the witness of far past. Aksan (2000), arguing that we cannot precisely present the reality of birth/emergence of language till today, similarly mentions that people started living on earth around a million years ago, on the contrary, the first solid documents regarding language only emerged after the invention of writing, and this is inadequate to explain the origin of language as it only belongs to a newer phase of humanity. "When the writing systems, indicating the beginning of history as 5000 years ago, were not created, there are no traces

that could witness the language notion. There are only assumptions regarding its development, apart from the written forms with different bases” (Breton, 2007, 12).

### **The Process of Learning Language**

Discussions on the origin of language were forbidden in 1866 by Paris Linguistics Society (Ruhlen, 2012). However, as Bayırlı (2009) states, especially in 1950s, with great transformation in linguistics with Noam Chomsky, it could be said that these discussions were flared out again over the questions of what kind of a system language is and how it is learnt.

According to Bayırlı (2009), the most accepted approach before 1950s on how a language is learnt is behavioural approach. Behaviorist theorists such as Pavlov, Watson, Thorndike, and Skinner, approach learning as building connection between stimulant and behaviour (Erden & Akman, 2004). According to this approach, learning a language:

“... children learn a language like they learn every other thing. Babies, repeating the sounds providing them desired results, learn the spoken language. When babies repeat sounds, make sounds resembling words in daily language, they are rewarded by their relatives around. Therefore, babies use the words repeated more often. The frequency of usage of less repeated sounds diminishes. As a result, speech is shaped. In addition to repetition, babies, imitating the sounds they hear, is important in acquiring language.” (Erdem & Akman, 2004, 76-77)

Also according to this approach, and as mentioned by Bayırlı (2009) language is dealt with as a cultural phenomenon, and difference between languages is a result of difference between cultures. Language is argued to be a tool of communication. Yet, this school argues the human mind in its form since birth "can be shaped in any way". Also the development of language is taken as a process parallel with the development of intelligence (Aitchison, 1989, Akt. Bayırlı, 2009). According to Vygotsky (1998), arguing language develops parallel with thought, language is learnt as a result of the effect emerging from the linguistic environment child is surrounded with. On the other hand, Piaget states that language development depends on cognitive development, and for a socialized speech, child needs to be in mutual interaction with people around (Vygotsky, 1998).

While Social Interaction Theory takes behaviourist approach as a ground, it also relates acquisition of language directly with imitation and modelling (take someone as a model). In this theory, the effects of social and cultural environment on learning a language stand out (Dağabakan & Dağabakan, 2007). Zollinger (1994) depicts acquisition of language as a continuous, multi-dimensional, and complex relational process between the child and the closest kin, starting from birth to adulthood (As cited in Dağabakan & Dağabakan, 2007).

According to behaviourist psychologist B.F. Skinner, “language, is not a complex behaviour, but is a process that could be explained with a pigeon beaking a seed in the last instance, or a child learning how to ride a bicycle” (Corballis, 2003, p.35).

Chomsky criticized behaviourist approach heavily. He suggested that the development of grammar follows a different path than what is learnt from the environment, that while some diseases cause mental retardation, language stay intact, that the behaviourist school, arguing the development of language parallel to the development of intelligence, does not seem likely to explain this, that there is not a single person who does not have mental problems, and have not learnt and developed skills of a language despite being exposed to language until now, that rules of syntax in languages are far from random, that how the behaviourist school, based on differences between people and cultures, can explain universal resemblances between the rules of linguistics and the order in the structures of syntax (Bayırlı, 2009).

Chomsky (2001) mentions a neural program allowing language learning and existent by birth. He suggests that this program exists in anyone as a universal grammar characteristic, and it is structured and learnt in the same way. This neural program defines cognitive base as "language organ". He argues every little child is a grammar genius, and learn language howlingly, and language is shaped on a biological base. He also notes that the differences between languages are superficial, and along with this, with a broader research what could be defined as a "universal grammar", exists in all of them. However, he rejects the environmental effects completely. Chomsky, in the last instance, defines the language more of a biological phenomenon than a cultural one (Chomsky, 2001).

It could be noted that Pinker and Bloom, like Chomsky, point to a biological language base. According to Bayırlı (2009), Pinker and Bloom offer a common thesis on how grammar may have been composed, while disagreeing on natural selection. Pinker and Bloom state that universal grammar did not just emerge by itself, but that it developed generation by generation and evolving by natural selection and as a result providing a more advanced use of language (Bayırlı, 2009).

Theories, briefly mentioned above, give clues on learning process, regarding the origin of language. For instance, according to the first observation on the experiment of the King Psammetichus on children; the first language childre say is also the first word they learn. In theological approaches, on the other hand, the dominant approach is that there is no origin of language and all languages were created by God. However, it could be said that by stating that God-given language was taught among mankind, the importance of social environment is highlighted. According to theories claiming animal sounds as the origin of language, mankind learnt to shape and give meaning to animal sounds. According to Rousseau's theory of strong affectivity and melodic languages as the origin of language, it could be stated that there is an intuitionl learning process. According to Renan's thesis, human mind remains in front while learning a language, and psychological and environmental factors play a role in emergence and development of language. According to all these approaches, it could be stated that there are traces of behaviourist approach in terms of explaining the learning process. In Derek Bickerton and Corballis's theories accepting proto language, it can be said that mainly Chomsky, and Bloom and Pinker's and many other scientists' traces of universal grammar.



Ugur, N. (2015). The Origin of Language and Process of Learning. [Dilin Kökeni ve Öğrenme Süreci] *International Journal of Educational Policies*, 9(2), pp. 63-80.

ISSN: 1307-3842

## **Dilin Kökeni ve Öğrenme Süreci [The Origin of Language and Process of Learning]**

Nevruz UĞUR\*  
Ankara Üniversitesi  
Institute of Education Sciences

### **Abstract**

The origin of language, subject for many scientists since Ancient Greece, source of many opinions and theories, has caused intense discussions. These discussions have led to so many theories as a result. We could say that the question of how language is learnt is related to the origin of language and how it is produced from the stand point of both the individual and the society. In this study, the purpose is to bring attention to the discussions on the origin of language and how it is learnt.

**Keywords:** *Language, Origin of the Language, Process of Learning Language*

### **Özet [Tr]**

Antik Yunandan günümüze birçok bilim insanının çalışma alanına giren, hakkında çok sayıda görüş ve kuram geliştirilen dilin kökenine ilişkin bilim dünyasında çok sert tartışmalar yaşanmıştır. Bu tartışmalar çok sayıda kuramın ortaya çıkmasına neden olmuştur. Hem birey hem toplum açısından bir öğrenme süreci olarak da ele alınabilecek dilin nasıl öğrenildiği sorusunun dilin kökeni ve nasıl üretildiği sorusu ile yakın ilişkili olduğu belirtilebilir. Bu çalışmada amaçlanan geçmişten günümüze dilin kökeni ve nasıl öğrenildiğine ilişkin yürütülen tartışmalara dikkat çekmektir.

**Anahtar Kelimeler:** *Dil, Dilin Kökeni, Dilin Öğrenme Süreci*

---

\* Nevruz Uğur is PhD Student in Ankara University Institute of Educational Sciences in the Department of Educational Administration and Policy. Email: nevruzugur@hotmail.com

\* Nevruz Uğur Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü Eğitim Yönetimi ve Politikası Anabilim dalında doktora öğrencisidir. Email: nevruzugur@hotmail.com

## Dilin Kökeni

Dilin kökeni çok eski çağlardan beri sürekli bir merak ve araştırma konusu olmuştur. Bu temelde bilimsel ya da felsefi sayısız düşünce, tez ve kuramın ileri sürüldüğü belirtilebilir. Dilaçar'ın (1968) da belirttiği gibi bu görüşler, dilin kaynağının tanrısal bir lütuf olduğunu ileri süren savlardan, insan ruhunun düzenleştirilmiş ve kendiliğinden içten gelen bir yansıması olduğuna; beyin ile dil aygıtlarının birlikte evrimleşip gelişmesinin bir ürünü olduğundan yansıma, ses taklidi ve işaret seslerinden doğmuş olduğuna; rastgele ortaya çıktığından güçlü duygulanımlar sonucu ortaya çıktığına kadar geniş bir yelpazeye yayıldığı ifade edilebilir. Genel olarak bu görüşlerin felsefi kaynaklarının teoloji, empirizm, rasyonalizm, entüsyonizm ve pozitivism olduğu belirtilebilir. Öğrenme ile ilişkisi bağlamında teolojiye göre insanlığın dili öğrenmediği Tanrı vergisi olduğu, empirizme göre duygusal deneyimlerin kazanımı sonucu, rasyonalizme göre insan aklının ve mantığının gelişiminin sonucu, entüsyonizme göre sezgisel bilginin sonucu ve pozitivism'e göre ise evrimsel gelişimin sonucu öğrendiği ifade edilebilir.

Dilin kökeni üzerine bilinen ilk görüşlerin Eski Yunan'da tarihe mal olmuş filozoflar tarafından dile getirildiği belirtilebilir. Bu görüşlerden bir kaçına örnek vermek gerekirse:

“.....Herakleitos'a göre dil, doğada var olan düzenin bir uzantısı olarak ortaya çıkmış doğal bir sistemdir.....

.....Demokritos'a göre ise, kelimeler başlangıçta doğadaki diğer varlıklar gibi kendiliğinden idiler, fakat sonradan bu özellik kaybolmuş ve bugünkü biçimiyle kelimeler, insanlar arasındaki anlaşmanın bir ürünü olmuştur....

...Parmenides, dilin insanın özü için önemine işaret eden ilk filozof olmuştur. Platon dili bilginin temeli olarak ele almıştır....

...Epiküros ise konuşmanın insanda istek dışı bir melekeye dayandığını, dilin duyuların kendisi gibi doğal ve zorunlu bir şey olduğunu ileri sürmüştür” (İnal, 2012, s.45-46).

## İlk Gözlem

Hewes (1993) dilin kökeni üzerine bilinen ilk araştırmayı Mısır krallarından Psammetichus'un gerçekleştirdiği belirtilmektedir. İlk dilin hangisi olduğunu merak eden Kral Psammetichus öncü nitelikte psikodilbilimsel bir deney gerçekleştirdiğini ifade eden Hewes (1993), Hedotus'tan aktardığı üzere, “Kral Psammetichus, iki çocuğun iki yaşına gelinceye kadar, dilin konuşulduğu çevreden uzak tutulmalarını emretti ve iki yıl sonra çocuklardan birinin ilk olarak ‘bekos’ şeklinde bir ifade kullandı (s.7).” “Bekos” sözcüğünün hangi dilde olduğunu araştıran kralın bu sözcüğün Frigyaca olduğunu ve “ekmek” anlamına geldiğini öğrenmesi üzerine Frigyacanın, Mısır dilinden daha eski olduğunu varsaydı (Eco, 2009; Hewes, 1993).

## Dinlere Göre Dilin Kökeni

Dillerin kökeni üzerine Tevrat'ın (Eski Antlaşma) "Yaratılış" bölümü "Babil Kulesi" başlığında da değinilmektedir. Buna göre dillerin yaratıcısı Tanrı'dır. Söz konusu başlığa göre:

"1- Başlangıçta dünyadaki bütün insanlar aynı dili konuşur, aynı sözleri kullanırlardı. 2- Doğuya göçerlerken Şinar bölgesinde bir ova buldular ve oraya yerleştiler. 3-Birbirlerine, 'Gelin tuğla yapıp iyice pişirelim' dediler. Taş yerine tuğla, harç yerine zift kullandılar. 4-Sonra, 'Kendimize bir kent kuralım' dediler, 'Göklere erişecek bir kule dikip ün salalım. Böylece yeryüzüne dağılmayız.' 5 -RAB insanların yaptığı kenti ve kuleyi görmek için aşağıya indi. 6- ve şöyle dedi: 'Tek bir halk olup aynı dili konuşarak bunu yapmaya başladıklarına göre düşündüklerini gerçekleştirecek, hiçbir engel tanımayacaklar. 7- Gelin, aşağı inip dillerini karıştıralım ki birbirlerini anlamasınlar.' 8-Böylece RAB onları yeryüzüne dağıtarak kentin yapımını durdurdu. 9 -Bu nedenle kente Babil[i] adı verildi. Çünkü RAB bütün insanların dilini orada karıştırdı ve onları yeryüzünün dört bucağına dağıttı"(Kutsal Kitap, 2014)

Hristiyanlık inancında ise "söz", "kelam" kavramlarının kutsal metinlerde yer aldığı görülmektedir. Yuhanna'nın İncil'inin başlangıç kısmının ilk ayetleri "1- Başlangıçta Söz vardı. Söz Tanrı'yla birlikteydi ve Söz Tanrı'ydı. 2- Başlangıçta O, Tanrı'yla birlikteydi. 3- Her şey O'nun aracılığıyla var oldu, var olan hiçbir şey O'nsuz olmadı. 4- Yaşam O'ndaydı ve yaşam insanların ışığıydı..." (İncil, Yuhanna) şeklindedir. Aydar ve Ulutaş (2010) Yuhanna İncil'inin başlangıç kısmındaki "söz" kavramının dil ile ilişkili olabileceğini belirtip, Hristiyanlık inancında ilk insanın konuşmayı nasıl öğrendiği ve varlıklara nasıl isim verildiği konusunda Tevrat'taki bilgilerin esas alındığını ifade etmektedirler.

Aydar ve Ulutaş'ın (2010) "Dilin Kökeni: Kur'an-ı Kerim ve Diğer Kutsal Kitaplara Göre Dil Olgusu" başlıklı çalışmalarında İslam inancına göre dilin kökeni üzerine üç farklı yaklaşım olduğu aktarılmaktadır. İlk yaklaşıma göre diller Allah tarafından vaz'edilmiştir. Bu yaklaşımı savunan İslam düşünürleri (Ebü'l-Hasan el-Eş'ari, Ebu Ali el-Cübai, Ebu'l-Kasım Abdullah el-Ka'bi, Muhamad b. El Hasan ibn Furek) Bakara suresinde geçen "Allah Adem'e bütün isimleri öğretti" (Bakara suresi, 31. Ayet) ayeti olmak üzere bazı Kur'an ayetlerini delil olarak göstermektedirler. Bu yaklaşıma göre dilin yaratıcısı ve ilk öğreticisi Allah'tır. Daha sonra insanlar öğrendikleri dilleri kendinden sonraki nesillere öğretmişlerdir. İkinci yaklaşıma (Ebu Haşim) göre ise her varlığa, onun manasına uygun isim veren Allah değil insandır. Bu görüştekiler İbrahim suresinde geçen "Biz, her peygamberi, onlara hakikatleri iyice açıklasın diye kendi milletinin diliyle gönderdik" (İbrahim suresi, 4. Ayet) ayeti olmak üzere bazı ayetleri tezlerinde ileri sürmektedirler. Üçüncü yaklaşıma göre ise "insanların muhtaç olduğu kadarını vaz'edip öğreten Allah'tır. Kul bunu, Allah'ın onda yarattığı zarurî bir ilim ile bilir. Bunun dışındakilerin ise, insanın kendisi tarafından konulmuş olması muhtemeldir" (Aydar ve Ulutaş, 2010).

Dilin kökenine ilişkin teolojik yaklaşımların ortak noktası dilin kökenin tanrı vergisi olduğudur. Bu görüşler 17 ve 18. yüzyıl aydınlanma çağında sorgulanmaya başlanmıştır. "Dilin kökeni nedir?" sorusuna farklı cevaplar arayan yaklaşım ve tezler geliştirilmeye başlanmıştır. Darwin'in 19. yüzyılda evrim

kuramını geliştirmesi ile birlikte dilin, insanın evrimsel gelişimi ile ortaya çıktığına dair çok sayıda görüş ileri sürülmüştür.

### Hayvansal Sesler

Wundt'a göre, dilin ilk aşamasını ses aygıtının meydana getirdiği fiziksel ve ruhsal anlamlılık taşıyan hayvansal ses belirtiler oluşturmaktadır (Akt. Aksan, 2000). Bu belirtilerin ilk başlarda içgüdüsel olduğu zamanla bilinçli eyleme dönüşerek bir anlatım aracı olmaya başladığını belirten Wundt, bağırmalı ilk seslerin sonradan perdeli seslere dönüştüğünü ifade etmektedir (Aksan, 2000). Çocuklardaki dil gelişimini de inceleyen Wundt, ocukların dili ilk öğrenmeye başladıklarında 'hayvan seslerine benzeyen bağırmalara' dikkati çekmektedir (Aksan, 2000). Dilin kökeninin hayvansal sesler olduğunu ileri süren görüşlerin temelinde biyolojik evrim olduğu belirtilebilir. Benzer şekilde Darwin de dilin kökeninin hayvanların çıkardıkları sesler olabileceğini belirtmektedir (Corballis, 2003).

### Güçlü Duygulanım ve Melodili Diller

Rousseau (2011), ilk zamanlarda insanların sahip olduğu tek dilin jestler ve kimi eklenmemiş sesler olduğunu belirtmektedir. Gereksinimlerin ilk jestleri dayattığı, güçlü duygulanımların ise ilk sesleri insanlardan çıkardığını ileri süren Rousseau, sözlü dilin kökeninin insanın temel gereksinimleri sonucu ortaya çıktığı tezini reddederek "güçlü duygulanım ve melodili diller" tezini ileri sürmüştür. Bu teze göre, insanın ilk sesleri açlık ya da susuzluk gibi temel gereksinimlerden değil, aşk, nefret, acıma ve öfke gibi güçlü duygulardan kaynaklanmaktadır. Rousseau'nun (2011) deyişiyle:

"Meyveler elimizden kaçmazlar, konuşmadan da onları besin olarak kullanabiliriz; yiyeceğimiz avı sessizce izleriz; ama gen bir kalbi heyecanlandırmak için, haksız bir saldırganı püskürtmek için doğa vurguları, çığlıkları, yakınmaları dayatır: işte en eski sözcükler böyle bulunmuştur ve bu nedenle ilk diller basit ve yöntemli olmaktan önce şarkıyla söylenen ve güçlü duygulanımlarla dolu dillerdir." (s.10)

Rousseau (2011), insanın çıkardığı ilk seslerin güçlü duygulanım sonucu ortaya çıktığını belirtirken, insanın ilk ifadelerinin de söz sanatları ile yüklü olduğunu belirtmiştir. "İlk söylemler ilk şarkılar olmuştur: ritmin yenilenen ve ll dönüşleri, vurgulardaki melodili ton değişimleri, dille birlikte şiiri ve müziği doğurmuştur (s.57)." belirlemesini yapan Rousseau (2011), ilk anlamın mecazlı olduğundan söz etmiştir. Gerçek anlamın en son bulunduğunu ifade eden Rousseau (2011), insanların ilk başta yalnızca şiir biçiminde konuştuklarını, akıl yürütmeyi uzun zaman geçtikten sonra düşünebildiklerini ifade etmiştir. Gereksinimlerin artması ile melodinin eski enerjisini kaybettiği, ritmin yerini hesaplamaların aldığı, dilin nitelik değiştirdiğini ifade eden Rousseau (2011), zamanla güçlü duygulanımın yerini fikirlere bıraktığını, dilin artık kalbe değil akla seslenerek gelişmeye devam ettiğini belirtmiştir. Rousseau'un bu tezine yakın bir varsayımı çağdaşı olan Vico da ileri sürmekteydi. Vico'ya göre en erken konuşma biçimi tek sesli ve şiirseldi (Hewes, 1993).

### Aklın Aniden Dışa Vurumu

Renan (2011), dilin bugünkü haline evrim sürecinde yavaş yavaş gelişerek ulaştığını ve dilin bir anda oluşmuş gibi her ırkın dehasında aynı anda fıskırmış olduğunu ileri sürmektedir. Renan (2011)'a göre dil, amaç ve vasitalardan uzak bilinçle, önceden kurulmuş bir plan dâhilinde yaratılmamıştır; dilin doğumu psikolojik hayatın gelişiminin belli bir raddesinde, mecburen ve adeta körlemesine gerçekleşmiştir.

Dilin, ilk tezahüründen itibaren, tabiattaki canlı varlıklara benzer şekilde, bütün asli kısımlarıyla donatılmış olduğunu ve tastamam olduğunu ileri süren Renan (2011, s.3) tomurcuk metaforunu kullanır: “Tıpkı tomurcuk çiçeğin bütün asli kısımlarıyla tastamam var olmasında ki gibi, her ne kadar kısımları açılıp serpilmemiş olsa da ilk dilde her şeyin var olduğunu ama bu varlığın bulanık ve ayrışmamış bir halde olduğunu” belirten Renan (2011), ilk dilin özelliklerinin ilk düşüncelerin özellikleriyle aynı, “sınırsız veya daha ziyade kuralsız bir zenginlik, bütün unsurların iç içe geçtiği ve ayırt edilemediği puslu ve çok amaçlı bir sentez” (s.121), olduğunu ifade etmiştir. Ayrıca Renan (2011), “Bu puslu sentezde her oluşturucu ögeye tek tek rolünü tahsis etmek suretiyle ayırma işlemleri yapan ise sadece zaman ve insanın akıllı ruhunun/tininin ilerleyişi olmuştur” (s.78) tespitini yapmıştır.

Dillerin gelişiminde, halkın önemine vurgu yapan Renan (2011) halkların dillerin hakiki sanatkarları olduğunu ve dillerin yaratıcı kudretinin bireyin değil halkın kendiliğinden spontane akılı olduğunu ifade etmiştir. Her dilin onu yaratan halkın akıllı ruhu/tini ile güçlü bir bağı bulunmaktadır ve dil kendini meydana getiren akıllı ruha ifade ve sınır kazandırır (Renan, 2011). Dillerin çeşitliliğinin nedeninin ırkların çeşitliliğinde aranması gerektiğini belirten Renan (2011), bu noktada insanların tarihsel süreçteki yaşamlarının dillerine, gramer yapılarına ve kullandıkları sözcüklere kadar etki ettiğini ve böylelikle dillerin gelişimini etkilediğini söylemiştir.

### Ön Dil

20. yüzyılın sonlarına doğru primatlar ve özellikle en yakın akrabalarımız olan şempanze ve bonobolar üzerinde çok kapsamlı araştırmalar yapılmaya başlandığı söylenebilir. Bu temelde dilbilimci Derek Bickerton'un bonobosu Kanzi deneyimi ve öndil savı dikkat çekmektedir (Corballis, 2003). Corballis'in (2003) Bickerton'dan aktardığı üzere “ön dil için en fazla, nesnelere ve eylemleri temsil eden sözcüklerin değişik kombinasyonlarına izin veren ilkel bir söz dizimi denilebilir.” (s.48). Yine Corballis (2003), Bickerton'un ‘öndilin, jest ve mimikleri birbirine anlamlı bir şekilde bağlama yeteneğinin, sadece Kanzi'ye ya da bonobolara has olmadığını, pek çok iri maymun, çok sayıda şempanze, bir goril ve bir orangutanın de bu yeteneğe sahip olduğu’ ifadelerini aktarmaktadır. Ayrıca Corballis (2003) Bickerton'un buradan hareketle “şu an en azından iri maymunların (ve elbette biz insanların da) ortak atasının, 16 milyon yıl önce Afrika'da dolaşırken öndil potansiyelinin bulunduğunu düşünmek mantıklı olabilir” (Corballis, 2003, s.48-49) çıkarsamasını yaptığını belirtmektedir.

Öndilin tam olarak bir dil olmadığını, ama bir başlangıç olduğunu belirten Corballis (2003), "...atalarımızda da böylesine bir öndil yeteneğinin ortaya çıktığını düşünürsek, bunun günümüzde kullandığımız ve konuştuğumuz dillerin öncüsü olduğunu düşünmek pek de yanlış olmaz" (s.49) tespitini yapmaktadır. Bu tespite ek olarak Corballis (2003), günümüzde bile kimi zaman bizlerin öndile başvurduğumuzu dile getirmekte; manşet atarken, telgraf yazarken, yeni bir dil öğrenirken, yerlilerin ve tüccarların ortak iletişim için 'pidgin' dilini konuşurken ağırlıklı olarak öndile başvurduklarını ifade etmiştir.

### Jestler ve Mimikler

Corballis (2003), Bickerton'un öndil savını kabul etmekle birlikte, "insansı maymunların doğal ortamlarında çıkardığı seslerin değil, yaptığı jest ve mimiklerin, insan diline en yakın iletişim olduğunu" (s.53) vurgulamakta ve bu konuya özel bir yer açmaktadır. Bu konuya Gabriel Garcia Marquez'ın, *Yüzyüzlük Yalnızlık* eserinden bir alıntıyla başlar: "Dünya o kadar yeniydi ki pek çok nesnenin adı yoktu. Bir şeyden bahsetmek gerektiğinde işaret etmek gerekiyordu" (s.56). Corballis (2003), el ve kolun bedenün yükünü taşımaktan kurtulup serbestçe beden dilini geliştirmesinde iki ayak üzerine doğrulmanın önemli bir özellik ve aşama olduğunu belirtmektedir. "İki ayaklılık muhtemelen atalarımıza kendilerini jestlerle daha iyi ifade etme olanağı verdi" (Corballis, 2003, s.98) bu ifadenin ön dil aşamasını geçemediğini belirten Corballis (2003), ister sese ister jسته dayansın, dilin arkeolojik kalıntılarda iz bırakmadığını vurgulamaktadır. Bu bağlamda bugünkü gelişmiş insan diline geçişte farklı kanıtlar da aramızda gerektiğini belirten Corballis (2003), atalarımızın geliştirdiği en önemli hayatta kalma tekniği olan işbirliğine dikkat çekmektedir. "Geniş çaplı işbirliği iri gövdeli yaratıklar arasında sadece insanlara özgüdür ve bu haliyle, dil dahil kapsamlı zihinsel yeteneklerimizin kökeninde bu davranış kalıbı yatıyor olmalıdır (Corballis, 2003, s.107)." Bu savını daha kesin ifadelerle dile getirmeye başlayan Corballis (2003), dilin kökeni itibarıyla toplumsal bir yapıya sahip olduğunu ve genellikle koalisyon kurmak ya da mevcut koalisyonu yürütmek için kullanıldığını ileri sürmektedir.

### Dilde Milliyetçi Köken Savları

Dilin kökeni üzerine modern döneme kadar en genel görüşlerden biri, Perrot'ın (2006) ifade ettiği gibi, birçok halkın kendi dilini tüm dillerin kökeni olarak gösterme eğiliminde olmasıdır. Perrot (2006) bu durumu örnekleyerek: "Kilise papazları, 17. yüzyıl sonuna değin canlılığını korumuş olan, vahiy dili İbranicenin antik halinin insanlığın orijinal dilini temsil ettiği ve bilinen tüm dillerin bundan kaynaklandığını" (s.75) ifade etmiştir. Eco (2009) ise, İbranicenin Tanrı'nın dili olduğu ve bilinen tüm dillerin kaynağını oluşturduğu fikrinin Ortaçağ boyunca varlığını sürdürdüğünü aktarır daha sonra da dilde gelişen milliyetçilik ile bu savaşı kaybettiğini belirtir. Crystal (2010), Voltaire'in Versay mahkemesindeki 'Babil kulesindeki kavganın, dili bir birine katması ne kadar acı; o olmasaydı, herkes hep Fransızca konuşurdu' ifadesini kullanarak Fransızcanın kök dil olduğunu ileri sürdüğünü söylemektedir. Crystal (2010) Almanca, Mısırca ve Çince'nin de benzer bir şekilde kök dil olduğu yönünde savunuculara sahip olduğunu belirtir.

Dilin kökenine ilişkin bütün bu teorilerin bilimsel temelden yoksun olduğunu ifade eden Perrot (2006), insanlığın uzak geçmişine tanık olmamızı sağlayacak, dil gelişiminin ilkel evresinde olan herhangi bir dilin bulunmadığını bu nedenle insanlığın uzak geçmişine dair tanıklıktan yoksun olduğumuzu dile getirmektedir. Dilin doğuşunu/ortaya çıkış gerçekliğini bugüne kadar kesin olarak ortaya koymayacağımızı söyleyen Aksan (2000) benzer şekilde; insanın yeryüzünde bundan yaklaşık bir milyon yıl önce yaşamaya başladığını, buna karşılık dile ilişkin somut ilk belgelerin yazının bulunmasıyla ortaya çıktığını, bunun da insanlığın çok yeni bir evresine ait olduğunu ve dillerin kökenini açıklama konusunda yetersiz olduğunu belirtmektedir. “5000 yıldan daha az bir süre önce tarihe kesin girişe işaret eden yazı sistemleri daha yaratılmamışken, dil olgusuna tanıklık edebilecek hiçbir iz yoktur; onun gelişimi üzerine elde sadece yazılı olanlardan farklı temellere dayanan tahminler vardır” (Breton, 2007, s.12).

### **Dilin Öğrenme Süreci**

Dilin kökeni üzerine yürütülen tartışmalar 1866’da Paris Dilbilim Topluluğu tarafından yasaklandı (Ruhlen, 2012). Ancak Bayırlı’nın (2009) ifade ettiği gibi özellikle 1950’lerde Noam Chomsky ile dilbiliminde yaşanan büyük dönüşümle birlikte bu tartışmaların dilin nasıl bir sistem olduğu ve nasıl öğrenildiği sorunsalı üzerinden tekrar alevlendiği belirtilebilir.

Bayırlı (2009)’ya göre 1950’lerden önce dilin nasıl öğrenildiği konusunda en çok kabul gören yaklaşım davranışçı yaklaşımdır. Pavlov, Watson, Thorndike, Skinner gibi davranışçı kuramcılar öğrenmeyi uyarıcı ile davranış arasında bağ kurma işi olarak ele almışlardır (Erden ve Akman, 2004). Bu yaklaşıma göre dil öğrenimi:

“... çocuklar konuşulan dili, herhangi bir şeyi öğrendikleri gibi öğrenirler. Bebeklerin, kendilerini istedik sonuçlara götürdüğünü keşfettikleri sesleri tekrar etmeleri ile konuşulan dil öğrenilmeye başlanır. Bebekler sesleri tekrar ederken, günlük dildeki sözcüklere benzeyen sesler çıkardıklarında, çevrelerindeki yakınları tarafından ödüllendirilirler. Böylece bebek, söylediği zaman pekiştirilen sesleri daha sık kullanmaya başlar. Pekiştirilmeyen seslerin kullanılma sıklığı ise azalır. Sonuçta da konuşma şekillenir. Pekiştirmenin yanı sıra bebeklerin sıklıkla duydukları sesleri taklit etmeleri de dilin kazanılmasında önemli olmaktadır” (Erdem ve Akman, 2004,s. 76-77).

Ayrıca bu yaklaşıma göre Bayırlı’nın (2009) da belirttiği gibi dil, kültürel bir olgu olarak ele alınır ve dillerin farklılığı kültürel farklılığın bir sonucu olarak görünür. Dilin temelde bir iletişim aracı olduğu iddia edilir. Yine bu ekol, insan zihninin doğuştan geldiği haliyle “her şekilde biçimlendirebilir” olduğunu söyler. Ayrıca dilin gelişimi zekânın gelişimine paralel bir süreç olarak ele alınır (Aitchison, 1989, Akt. Bayırlı, 2009). Dilin düşünce ile paralel bir şekilde geliştiğini söyleyen Vygostky’e (1998) göre dil, çocuğun içinde bulunduğu dilsel ortamın düşüncesine etkisi sonucu öğrenilir. Piaget ise dil gelişiminin bilişsel gelişime bağlı olduğunu ve toplumsallaşmış konuşma için çocuğun çevresindekiler ile karşılıklı alışveriş içerisinde olması gerektiğini belirtir (Vygotsky, 1998).

Sosyal Etkileşim Kuramı davranışçı yaklaşımı temel almakla beraber dil kazanımını doğrudan taklit ve model alma ile ilişkilendirmektedir. Bu kuramda, dil öğrenmede sosyal ve kültürel ortamın etkileri daha çok ön plana çıkmaktadır

(Dağabakan ve Dağabakan, 2007). Zollinger (1994) dil edinimini kaynağını çocukla en yakını arasında doğumdan hemen sonra başlayan ilişkilerden alan ve en karmaşık şekliyle erişkinliğe kadar devam eden çok boyutlu, sürekli bir süreç olarak betimlemektedir (Akt. Dağabakan ve Dağabakan, 2007).

Davranışçı psikolog B.F. Skinner'in göre, "dil karmaşık bir davranış olmayıp, son kertede bir güvercinin tohumunu gagalamayı, yahut bir çocuğun bisiklete binmeyi öğrenmesine benzer şekilde açıklanabilecek bir süreçtir" (Corballis, 2003, s.35).

Chomsky davranışçı yaklaşıma yoğun eleştiriler getirmiştir. Gramerin gelişiminin çevreden öğrenilenlerden farklı bir yol izlediğini, bazı hastalıklarda zihinsel gerilikler yaşanırken dilin hiç zarar görmediğini, dilin gelişimini zekânın gelişimine paralel düşünen davranışçı ekolün bunu açıklamasının pek mümkün görünmediğini, şu ana kadar özel bir zihinsel sorunu olmayıp dile maruz kalan ve bunun neticesinde dil yeteneğini geliştiremeyen hiçbir insanın olmadığını, dillerde söz dizime dair kuralların rastgele olmaktan çok uzak olduğunu, insanların ve kültürlerin farklılıklarından yola çıkan davranışçı ekolün dilbilim kurallarındaki evrensel benzerlikleri ve söz dizim yapılarındaki kurallılığı nasıl açıklayacağı sorunların soru işareti olduğunu belirtmektedir (Bayırlı, 2009).

Chomsky (2001) dil öğrenmeyi sağlayan ve doğuştan var olan sinirsel programdan bahseder. Bu programın evrensel bir gramer niteliğinde herkeste var olduğunu ve benzer şekilde öğrenilip yapılandığını ifade eder. Bu sinirsel programı, zihinsel alt yapıyı "dil organı" olarak adlandırır. Küçük yaştaki çocukların birer gramer dehası olduklarını, dili çok büyük bir hızla kavradıklarını ifade ederek dilin biyolojik bir temel üzerine şekillendiğini ifade etmektedir. Diller arasında var olan farklılıkların yüzeysel olduğunu ve bununla beraber detaylı bir inceleme sonucu bu dillerin hepsinde "evrensel gramer" olarak adlandırdığı ortak bir gramer olduğunu belirtmektedir. Fakat çevresel faktörlerin etkisini bir bütün olarak reddetmemektedir. Son kertede Chomsky, dilin kültürel bir olgudan çok biyolojik bir olgu olduğunu ifade etmektedir (Chomsky, 2001).

Pinker ve Bloomun, Chomsky gibi biyolojik bir dil zeminine işaret ettikleri söylenebilir. Bayırlı (2009)'ya göre Pinker ve Bloom gramerin benzer şekilde oluşmuş olabileceği tezlerini paylaşırken doğal seçim konusunda farklı açıklamalar getirmektedirler. Pinker ve Bloom evrensel gramerin birden bire ve ekendiliğinden ortaya çıkmadığını, nesilden nesile gelişerek ve doğal seçim yoluyla evrilerek daha gelişmiş dil kullanımına olanak sağladığını dile getirmektedirler (Bayırlı, 2009).

Dilin kökenine ilişkin yukarıda kısaca değinilmeye çalışılan teorilerin öğrenme süreçleri hakkında da ipuçları verdiği söylenebilir. Örneğin Mısır Kralı Psammetichus'un çocuklar üzerinde gerçekleştirdiği ilk gözlemin sonucuna göre; çocukların ilk seslendirdikleri sözcük, aynı zamanda ilk öğrendikleri sözcüktür. Teolojik yaklaşımlarda ise, ağırlıklı görüşün köken dil diye bir şeyin olmadığı ve bütün dillerin Tanrı tarafından yaratıldığı belirtilmektedir. Ancak Tanrının yarattığı dili insanların birbirlerine öğrettiği ifade edilerek, dilin öğrenme sürecinde sosyal çevrenin önemine vurgu yapıldığı söylenebilir. Hayvansal sesleri dilin kökeni olarak gösteren teorilere göre de insanlar zamanla hayvansal seslere



şekiller verip anlamlar yüklemeyi öğrenmiştir. Güçlü duygulanım ve melodili dilleri dilin kökeni olarak gören Rousseau'nun tezinde sezgisel bir öğrenme süreci olduğu söylenebilir. Renan'ın savına göre ise, dilin öğrenilmesinde insan aklının ön planda olduğu, psikolojik ve çevresel faktörlerin dilin ortaya çıkmasında ve gelişmesinde rol oynadığı belirtilebilir. Aktarılan bütün bu yaklaşımlarda, dilin öğrenme süreçlerini açıklayan davranışçı yaklaşımın izleri olduğu ileri sürülebilir. Derek Bickerton'ın ve Corballis'in ön dili kabul eden savlarında, öncül olarak Chomsky'nin ve daha sonra da Bloom ve Pinker gibi çok sayıda bilim insanının ileri sürdüğü evrensel gramerin izleri olduğu söylenebilir.

### References /Kaynakça

- Aksan, D. (2000). *Her Yönüyle Dil (Ana Çizgileriyle Dilbilim)*. [Language with its all Aspects]. 1. Cilt. Ankara: Türk Dil Kurumu Publication.
- Ateş, Süleyman (2012): *Kur'anı Kerim ve Yüce Meali*. [Quran and His Sublime Meaning] İstanbul: Hayat Publication.
- Bayırlı, İ.K. (2009). Dilin evrimi. *Cogito, Darwin Devrimi: Ervim*. [The evolution of the Language, Revolution of Darwin: Evolution] Web. [http://blog.metu.edu.tr/korkuyu/files/2013/01/Dilin-Evrimi\\_Cogito\\_%C4%B0sa-Kerem-Bay%C4%B1rl%C4%B1.pdf](http://blog.metu.edu.tr/korkuyu/files/2013/01/Dilin-Evrimi_Cogito_%C4%B0sa-Kerem-Bay%C4%B1rl%C4%B1.pdf). Its taken at 10.10.2015.
- Breton, R. (2007). *Dünya Dilleri Atlası*. [Maps of World Languages]. Translated to Turkish by O. Türkay. İstanbul: NTV Publication.
- Chomsky, N. (2001). *Dil ve Zihin (Genişletilmiş Basım)*. [Language and Mind] Translated to Turkish by A. Kocaman. Ankara: Ayraç Publication.
- Corballis, M.C. (2003) *İşaretten Konuşmaya Dilin Kökeni ve Gelişimi*. [From Signals to speaking The origin and Progress of Language]. Translated to Turkish by A. Görey. İstanbul: Kitap Publication.
- Dağabak, F.Ö. & Dağabakan, D. (2007). Dil ve çocukta dil gelişim kuramları. [Language and the Progressing of Language in Child]. Web. [http://turkoloji.cu.edu.tr/DILBILIM/dilbilim\\_ana\\_02.php](http://turkoloji.cu.edu.tr/DILBILIM/dilbilim_ana_02.php). Taken on 10.10.2015.
- Dilaçar A. (1968). *Dil, Diller ve Dilcilik*. [Language, Languages and Linguistic]. Ankara: Türk Dil Kurumu Publication.
- Eco, U. (2009). *Avrupa Kültüründe Kusursuz Dil Arayışı*. [Seeking a Perfect Language in European Culture]. (2. Baskı). Translated to Turkish by K. Atakay. İstanbul: Literatür Publication.
- Erdem, M. & Akman Y. (2004). *Gelişim ve Öğrenme*. [Progress and Learning] (13. Baskı). Ankara: Arkadaş Publication.

- Hewes, G.W. (1993). *Dilin Doğuşuna İlişkin Kuramlar*. [The Theories About Rising of Language]. Translated to Turkish by H. Boynular & B.C. Tanrıtanır, Van: Yüzüncü Yıl University Science and Literature Faculty Publication.
- İnal, K. (2012). *Dil ve Politika: Dilin Kökeni, Etnik Boyutu ve Kimlikle İlişkisi*. [Language and Policy: The Origin of the Language, Ethnical Dimension and Its Relation with Identity]. Ankara: Ütopya Publication.
- Kutsal Kitap. Eski Antlaşma, Yaratılış. Web: <http://kutsal-kitap.net/bible/tr/index.php?mc=1&sc=4&id=15> Taken on 26.09.2014.
- Kutsal Kitap. İncil. [Bible]. Yuhanna. Web: <https://incil.info/>. Taken on 05.04.2014
- Perrot, J. (2006). *Dilbilim*. [Linguistic]. Translated to Turkish I. Ergüden. Ankara: Dost Kitabevi Publication.
- Renan, E. (2011). *Dilin Kökeni Üzerine*. [On the Origin of Language]. A. Altınörs. İstanbul: Bilge Kültür Sanat Publication.
- Rousseau, J.J. (2011). *Melodi ve Müziksel Taklit ile İlişki İçinde Dillerin Kökeni Üstüne Deneme (3. Baskı)*. [On the Probation of the Origin of Languages in the Relationship between the Melody and Musical Imitation]. Translated to Turkish Ö. Albayrak. İstanbul: Türkiye İş Bankası Kültür Publication.
- Ruhlen, M. (2012) *Dilin Kökeni Geçmiş ve Geleceğe Bakış*, [The Origin of Language. Glance to Past and Future]. Translated to Turkish by B. Ercilasun. *Dil Araştırmaları*. V.10, pp. 167-182.
- Vygotsky, L.S. (1998). *Düşünce ve Dil (2.Baskı)*. [Thought and Language]. Translated to Turkish by S. Koray. İstanbul: Toplumsal Dönüşüm Publication.

*International Journal of Educational Policies*

ISSN: 1307-3842

<http://ijep.icpres.org>

<http://ojs.ijep.info>

©IJEP